

مقدمه: در استفاده بالینی از داروهای شتسو دهنده کانال، ماده ای که سمیت کمتر و کارایی بیشتری دارد مطلوب تر است. بنابراین هدف این مطالعه عبارت بود از مقایسه ی آزمایشگاهی اثر ضد میکروبی اسانس آویشن شیرازی و کلرهگزیدین با هیپوکلریت سدیم بر انتروکوکوس فکالیس و کاندیدا آلبیکنس.

مواد و روشها: در این مطالعه آزمایشگاهی 54 نمونه از میکروارگانسیمهای مورد مطالعه بر اساس روش کربی بائر (دیسک دیفیوژن) بر روی محیط Muler Hinton Agar کشت سطحی داده شدند. دیسکهای کاغذی را با غلظتهای اسانس آویشن شیرازی 100 mg/ml و 50 mg/ml و کلرهگزیدین 0/2 و 0/1 درصد و هیپوکلریت سدیم 1٪ آغشته نموده و روی محیط کشت قرار دادیم. 48 ساعت پس از کشت، هاله عدم رشد برحسب میلی متر اندازه گیری شد. داده ها توسط نرم افزار آماری SPSS نسخه 18 و بوسیله آزمونهای آماری ANOVA و Tukey مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: در مورد انتروکوکوس فکالیس میانگین قطر هاله عدم رشد، در هیپوکلریت سدیم 1٪ بیشترین مقدار و بعد از آن بترتیب کلرهگزیدین 0/2٪، کلرهگزیدین 0/1٪، غلظت 100 mg/ml اسانس آویشن شیرازی و غلظت 50 mg/ml اسانس آویشن شیرازی دارای کمترین اثر بر روی این میکروارگانسیم بود. در مورد کاندیدا آلبیکنس غلظت 100 mg/ml اسانس آویشن شیرازی بیشترین تاثیر و بعد از آن بترتیب غلظت 50 mg/ml اسانس، هیپوکلریت سدیم 1٪، کلرهگزیدین 0/2٪ و کلرهگزیدین 0/1٪ دارای کمترین تاثیر بود.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده اثر داروهای مورد استفاده در این مطالعه بر روی انتروکوکوس فکالیس متفاوت با کاندیدا آلبیکنس بود. در مورد انتروکوکوس فکالیس بیشترین قدرت مهاری مربوط به هیپوکلریت سدیم اما در مورد کاندیدا آلبیکنس غلظت 100 mg/ml اسانس آویشن شیرازی دارای بیشترین قدرت مهاری بود.

واژه های کلیدی: آویشن شیرازی، کلرهگزیدین، هیپوکلریت سدیم، انتروکوکوس فکالیس، کاندیدا

آلبیکنس

